

[Henry Christensen.]

bedst, når han optrådte som opposition over for den forrige regering. Men hvis jeg nu havde talt om noget helt andet end den politik, vi havde ført tidligere, så havde økonomiministeren jo rullet sig ud med en argumentation med: dér kan man se, nu kommer de med noget helt nyt, noget helt andet end det, de mente, da de havde ansvaret for regeringsledelsen. Jeg ved ikke, om det er nogen bebrejdelse, at vi også vedstår ansvaret for den samme politik nu.

Der er ét område, hvor jeg især gerne vil drage det frem, det gælder spørgsmålet om at tage en del af omkostningsudviklingen væk ved at erstatte to dyrtidsportioner med et skattnedslag, sådan som jeg har refereret det og foreslået det her. Da vi foreslog det som regering, var det et forslag, der blev stillet midt i en overenskomstperiode; det blev mødt med den indvending, at man ikke ville være med til at ændre midt i en overenskomstperiode. Der er det nye i det, at vi nu foreslår det søgt realiseret i forbindelse med en ny overenskomstperiode, altså ud fra en tankegang, som oven i købet har mødt velvilje fra en af fagbevægelsens ledere. Kan det slet ikke interessere regeringen eller økonomiministeren? Er det bare noget, man afviser og siger, der er slet ikke problemer af den art? Så tror jeg, man går for let hen over tingene, og så tror jeg altså virkelig, at vi risikerer det, som økonomiministeren godt havde forstået vi havde sagt: en ny overophedning i dansk økonomi. Det er det, der er risikoen, nemlig at vi afstår fra i en internationalt gunstig konjunkturperiode at udnytte for alvor de muligheder, som denne giver dansk økonomi. Det er et alvorligt problem for samfundet i dets helhed, og jeg vil hænstille, at regeringen derfor tog vore advarsler og vore forslag nok så seriøst, som det øjensynlig har været tilfældet.

Så skete der jo desværre det, som udenrigsministeren havde advaret imod, nemlig at denne debat igen endte med at blive en slags dagsordensfejde og en fejde, som jeg

altså forstår udenrigsministerens eget parti deltager i. Jeg var meget enig i det meste af det, udenrigsministeren sagde om den problemstilling, man nu vil stille dagsordensforslag om, men jeg synes, den burde have givet sig et andet udslag end det, vi er stillet over for.

Da hr. Gert Petersen tog ordet og ville holde en tale om udenrigspolitik og også mindede om debatten sidst og sin tale dengang om Vietnam osv., så kunne man egentlig have forventet, at han måske ville have sagt et par berettigede ord om den terroraktion, som i går har fundet sted i Tel Aviv, men dér var hr. Gert Petersen tavs. Det påkaldte ikke den samme stærke reaktion fra ham som begivenheder andre steder i verden.

Jeg vil henvise til, hvad jeg sagde i min indledende tale, nemlig at jeg ikke mener, det er en fornuftig ordning at afgøre Danmarks udenrigspolitiske problemer igennem overrumplingsdagsordener. Jeg har egentlig grund til at sige det denne gang, så meget desto mere som folketinget jo i et udvalg arbejder med det problem, man nu vil tage stilling til igennem dagsordenen, og hvor vi har hørt af hr. Gert Petersen, at det har været så indgående behandlet, at man endnu ikke har kunnet besvare alle spørgsmål; så er det ikke en rimelig behandlingsmåde, folketinget her bliver stillet over for. Derfor vil jeg sige til udenrigsministeren, til regeringen: regeringen kan få vore stemmer til at drage konsekvensen af det standpunkt, jeg har givet udtryk for, nemlig at vi tager den dagsorden, hr. Gert Petersen har foreslået, af hør det ved at stemme den ned. Hvis regeringen ikke vil tage imod et sådant tilbud, så ser jeg ikke, at konsekvensen kan blive andet, end at vi må sige: ja vel, så må regeringen jo vælge sin egen vej selv, så vil vi afholde os fra at stemme om den af hr. Orla Møller foreslåede dagsorden. Men jeg synes, det havde været mest korrekt, om man havde valgt den direkte linje at sige: vi ønsker ikke disse udenrigspolitiske problemer afklaret igen-